

SZENTMÁRTONI JÁNOS
Hullnak a Nagyok

Nagy Gáspár halálhírekor

*Bella, Határ, Sütő, Lázár...
Most Te is elmész, Gazsi.
Nem gondolod, kicsit túlzás?
Még jó, hogy nem hallani*

*döbbenetem csöndjét, az űrt.
Egyre magányosabban,
csak kullogok mögöttetek,
s egyre több volt a vanban.*

*Miféle furulyazene,
mi elcsábított Téged?
A test poklán átvergődve,
pattogtatsz venyigéket,*

*mosolygysz, hisz dalod a lesz,
hiába a voltban, vanban,
csak 57 éved, mi hull,
Te vagy, kimondhatatlan.*

*Nem gondolod, kicsit túlzás?
Még jó, itt nem hallani
ezt a szemrehányásnyi jajt.
Most tanul világlani.*

*Földalattin összefutunk,
ahogy sokszor megesett,
de Te majd nem szállsz le sehol,
fut az emlék teveled,*

*s tán nem fájna annyira,
feszítve domborodna,
ha csöndesebb, vagy legalább
picit kevesebb volna.*

2007. január 4.